

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6To/1/2018
Identifikačné číslo spisu: 9515100154
Dátum vydania rozhodnutia: 28.11.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Štefan Michálik
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:9515100154.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Michálika a sudcov JUDr. Gabriely Šimonovej a JUDr. Viliama Dohňanského na verejnom zasadnutí 28. novembra 2018 v Bratislave v trestnej veci proti obžalovanému F. A. , pre prečin poškodzovania finančných záujmov Európskych spoločenstiev podľa § 261 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom subvenčného podvodu podľa § 225 ods. 1 Tr. zák., o odvolaní prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky a poškodeného Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Veľký Krtíš proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu v Pezinku z 31. októbra 2017, sp. zn. PK- 2 T 23/2015, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky sa z a m i e t a .

Podľa § 316 ods. 1 Tr. por. sa odvolanie poškodeného Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Veľký Krtíš sa z a m i e t a .

Odôvodnenie

Rozsudkom Špecializovaného trestného súdu v Pezinku z 31. októbra 2017, sp. zn. PK-2 T 23/2015, bol obžalovaný F. A. podľa § 285 písm. a/ Tr. por. oslobodený spod obžaloby prokurátorky Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, sp. zn. VII/2 Gv 96/13/1000-39, zo dňa 6. júla 2015 pre skutok obžalobou právne posúdený ako prečinu poškodzovania finančných záujmov Európskych spoločenstiev podľa § 261 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom subvenčného podvodu podľa § 225 ods. 1 Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť tým, že

v úmysle vylákať finančné prostriedky v dobe od novembra 2011 do 02.04.2012 vo Veľkom Krtíši vyplnil v mene svojej manželky G. A. vedomostný test žiadateľa o finančný príspevok na samostatnú zárobkovú činnosť s dátumom dňa 02.11.2011, žiadosť o poskytnutie nenávratného finančného príspevku občanovi so zdravotným postihnutím s dátumom dňa 20.03.2012, čestné vyhlásenie žiadateľa s dátumom dňa 20.03.2012, na ktorých dokladoch sfaľoval podpis G. A. a predložil ich Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny vo Veľkom Krtíši, na základe ktorých bola podpísaná Úradom práce,

sociálnych vecí a rodiny vo Veľkom Krtíši Dohoda č. 008/§57/2012/NPII-2B zo dňa 30.03.2012 o poskytnutí príspevku občanovi so zdravotným postihnutím na prevádzkovanie alebo vykonávanie samostatnej zárobkovej činnosti podľa § 57 zákona č. 5/2004 Z.z. o službách v zamestnanosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov s príjemcom G. A., na ktorej sfaľšoval podpis G. A., ako aj na Žiadosti o priznanie postavenia chránenej dielne zo dňa 01.04.2012, a následne na Žiadosti o platbu č. 1 zo dňa 02.04.2012, na základe ktorej bol na účet majiteľa G. A. vedený v ČSOB, a.s., s dispozičným právom G. A. a F. A., dňa 11.04.2012 poskytnutý finančný príspevok v celkovej výške 9 928,99 €, ktorý F. A. použil pre vlastnú potrebu, a takto konal aj napriek tomu, že G. A. bola v dobe od 10.03.2012 do 02.07.2012 hospitalizovaná vo Fakultnej nemocnici s poliklinikou F. D. Roosevelta v Banskej Bystrici v dôsledku vážneho ochorenia s následkom imobility a stavu nesebestačnosti vyžadujúcim si trvalú opatrovateľskú starostlivosť, trvajúcim doposiaľ, a nespôsobilá vykonávať pohostinskú činnosť a výrobu hotových jedál pre výdajne v mieste vykonávania činnosti Modrý Kameň, na ktorú bol poskytnutý nenávratný finančný príspevok, čím porušil § 19 zákona č. 523/2004 Z.z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny vo Veľkom Krtíši spôsobil škodu v celkovej výške 9 928,99 €, pozostávajúcu zo sumy 8 439,64 € tvoriacej 85 % podiel prostriedkov z Európskeho sociálneho fondu a zo sumy 1 489,35 € tvoriacej 15 % podiel prostriedkov zo štátneho rozpočtu Slovenskej republiky, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Podľa § 288 ods. 3 Tr. por. odkázal poškodeného Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny, Madách 2, 990 01 Veľký Krtíš, s jeho nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Na hlavnom pojednávaní po vyhlásení tohto rozsudku a po poučení o opravných prostriedkoch prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len prokurátor) vo vyjadrení uviedol, že podáva odvolanie proti výroku o oslobodení ako aj výroku o odkázaní poškodeného na civilný proces v neprospech obžalovaného. Odvolanie podal aj poškodený Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Veľký Krtíš (ďalej len úrad práce alebo poškodený). Obžalovaný sa tohto pojednávania na výslovnú žiadosť nezúčastnil a jeho obhajca po vyhlásení rozsudku uviedol, že sa nevyjadruje.

Rozsudok bol doručený prokurátorovi 19.12.2017, obžalovanému, obhajcovi a poškodenému, všetkým zhodne 22.12.2017.

Prokurátor v dôvodoch odvolania z 03.01.2018 (súdu doručené 04.01.2018) poukázal na to, že v odôvodnení rozsudku po konkretizácii vykonaných dôkazov vrátane dôkazov vykonaných v zmysle uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 6 To 6/2016, z 05.04.2017, sa argumentuje poukazovaním na znaky skutkových podstát trestného činu podľa § 261 Tr. zák. (účinného do 30.06.2016) a trestného činu podľa § 225 Tr. zák., ako aj ustanovení zákona č. 5/2004 Z.z. o službách zamestnanosti v znení účinnom do 31.12.2012, podľa ktorého bola uzavretá Dohoda o poskytnutí príspevku občanovi so zdravotným postihnutím na prevádzkovanie alebo vykonávanie samostatnej zárobkovej činnosti č. 008/§57/2012/NPII-2/B (ďalej len „Dohoda“), na základe čoho súd dospel k záveru, že predmetné trestné činy vyžadujú konkrétny subjekt, v danom prípade osobu so zdravotným postihnutím. Obžalovaný danú, zákonom vyžadovanú, vlastnosť nespĺňa, z ktorého dôvodu je obžalovaný vylúčený ako subjekt žalovaných prečinov. Súd sa zaoberal aj posúdením skutku z hľadiska trestného činu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., pričom konštatoval, že obžalovaný svojim konaním - vyplnením a podpismi listín konkretizovaných v skutkovej vete obžaloby vyvolal omyl členov komisie úradu práce, ako aj riaditeľa tohto úradu, pri podpise dohody konajúceho a rozhodujúceho v mene poskytovateľa. Dokazovanie nevylúčilo obhajobu obžalovaného, že sporné listiny vyplňal týmto spôsobom v kancelárii zamestnankyne úradu Mgr. G. C., v jej prítomnosti a s jej vedomím. Ide o zamestnankyňu, ktorá vybavovala tento spis, pripravovala dohodu a ostatné písomnosti, predkladané hodnotiacej komisii a riaditeľovi úradu. Poukazuje na obranu obžalovaného o návode na podpis listín v mene manželky, lekárske správy nevyklúčujúce v tej dobe zlepšenie zdravotného stavu G. A., ako aj nakúpené veci svedčiacie o zámere prevádzkovať cukráreň. Na základe faktov súd dospel k záveru o

absencii úmyslu obžalovaného viesť iného do omylu, a tým spôsobiť následok na objekte chránenom Trestným zákonom. S rozsudkom sa nestotožňuje a na rozdiel od súdu zastáva právny názor, že predmetné trestné činy nevyžadujú konkrétny subjekt, ale ich páchatelom môže byť ktokoľvek, teda všeobecný subjekt. V tej súvislosti poukázala na ustanovenie § 128 ods. 8 Tr. por. (správne Tr. zák.), pričom u trestných činov podľa § 261 a § 225 Tr. zák. je ako páchatel vymedzený všeobecným subjektom, a to slovom „kto“ a nie konkrétny subjekt s osobitnou vlastnosťou. Zdravotné postihnutie je jednou z podmienok v zmysle zákona č. 5/2004 Z.z., jej nesplnenie, resp. deklarovanie jej splnenia falošnými dokladmi, preloženými poskytovateľovi príspevku, je konaním predpokladaným v ustanoveniach § 261, § 225 Tr. zák. Obžalovaný priznal podpisy dokladov menom G. A. (potvrdil to aj znalecký posudok z odboru písomoznáectva) a predloženie sfaľovaných dokladov poskytovateľovi príspevku. Obhajoval sa tým, že to urobil v kancelárii pracovníčky úradu Mgr. C. za prítomnosti Ing. P., ktorá mu sama nadiktovala, čo má vyškrtat' a podpísať menom jeho manželky. Dátumy na dokladoch sú dopísané, ale nie ním, podpisoval to v jeden deň. Manželka chcela vykonávať podnikateľskú činnosť, ale bola v tom čase hospitalizovaná, a potom túto činnosť vôbec nevykonávala vzhľadom na jej zdravotný stav, ktorý predpokladal, že sa zlepší. Mgr. C. mu povedala, že papiere musia ísť na schválenie, lebo inak nedostanú peniaze. Príspevok použil na stanovený účel - zariadenie na jej podnikateľskú činnosť, ktoré kupoval cez internet, alebo ho dal vyhotoviť, účtovné doklady k tomu nepredložil. Protokolom o výsledku kontroly z 10.04.2012 bolo zistené aj pochybenia v činnosti zamestnankyne Mgr. G. C. pri vybavovaní predmetnej žiadosti. Dokazovaním nebola potvrdená obhajoba obžalovaného, že podnet k sfaľovaniu podpisov jeho manželky mu dala uvedená zamestnankyňa úradu práce a že doklady podpisoval falošným podpisom manželky v jeden deň v jej kancelárii v prítomnosti Ing. P., ktorý to ako svedok vo výpovedi nepotvrdil, pretože sa nevie vyjadriť k okolnostiam podpisu dohody a súvisiacich dokladov. Obhajoba obžalovaného odporuje aj prezenčným pečiatkam na niektorých sfaľovaných dokladoch, kde sú rozdielne dátumy a tiež svedeckej výpovedi dcéry obžalovaného G. A., ktorá nevedela o zámere matky podnikat' v rodinnom dome, hoci bola jeho vlastníčkou a s matkou mala podpísanú nájomnú zmluvu. Svedkyňa Mgr. G. C. poprela obhajobné tvrdenia obžalovaného, dohodu nemohol podpísať nik iný ako žiadateľ a k podpisu všetkých listín v rovnaký deň nemohlo dôjsť, lebo niektoré žiadosti museli byť schvaľované komisiou pred podpisom dohody, ktorá sa pripravila a podpisovala až následne po ich schválení, čo potvrdila vo výpovedi svedkyňa Ing. R.. V dobe hospitalizácie manželky obžalovaný nakúpil zariadenie na prevádzkovanie a tieto náklady nedoložil účtovnými dokladmi, teda nešlo o oprávnený výdavok. Tvrdenie obžalovaného o jeho predpoklade zlepšenia zdravotného stavu manželky bolo účelové vzhľadom na závažný charakter zdravotných problémov, vyplývajúci z lekárskeho správ. Riaditeľovi úradu práce bola predložená dohoda s falošným podpisom, ktorý ju podpísal, lebo bol uvedený do omylu. Eventuálne pochybenie zamestnankyne úradu, ktoré nebolo preukázané, nevyučuje omyl poskytovateľa príspevku. Vykonané dôkazy teda potvrdzujú, že obžalovaný sa konania uvedeného v skutkovej vete obžaloby dopustil, čím naplnil pojmové znaky žalovaných prečinov.

Navrhol, aby najvyšší súd podľa § 321 ods. 1 písm. b/ Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok a vrátil vec na nové prejednanie a rozhodnutie.

Odvolanie prokurátorky bolo na vedomie s právom vyjadriť sa k nemu zaslané obžalovanému a obhajcovi, obom zhodne 16.01.2018, doposiaľ však súdu takéto vyjadrenie nezaslali.

Poškodený Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Veľký Krtíš podané odvolanie neodôvodnil, iba sa 18.01.2018 (doručené súdu 25.01.2018) vyjadril k dôvodom odvolania prokurátorky. V ňom uviedol, že s odvolaním prokurátorky súhlasí a zastávajú ten istý právny názor, čo bolo na vedomie zaslané prokurátorke.

Spis s odvolaniami bol Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej len najvyšší súd alebo odvolací súd) predložený 26.01.2018.

Na verejnom zasadnutí, ktoré bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, lebo boli preto splnené zákonné podmienky, prokurátor uviedol, že trvá na podanom odvolaní a na dôvodoch k tomu podanom,

vrátane jeho návrhu. Poškodený menom svojho splnomocnenca uviedol, že sa pripája k odvolaniu prokurátora. Obhajca obžalovaného uviedol, že sa stotožňuje s napadnutým rozsudkom a navrhuje odvolanie prokurátora a poškodeného odmietnuť.

Na podklade odvolania najvyšší súd ako súd odvolací podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie prokurátora je nedôvodné a odvolanie poškodeného bolo podané neoprávnenou osobou.

V zmysle § 316 ods. 1 Tr. por. odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

V zmysle § 319 Tr. por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Podľa § 321 ods. 1 Tr. por. odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

- a) pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,
- b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,
- c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy.

Obžalovaný osobne ani prostredníctvom obhajcu, resp. prokurátor nenavrhl doplnenie dokazovania. Prvostupňový súd vykonal všetky dôkazy, v rozsahu potrebného pre správne a úplné zistenie skutkového stavu, ako to napokon nariadil aj odvolací súd v zrušujúcom uznesení. Z toho dôvodu ani najvyšší súd nepovažuje za potrebné doplnenie dokazovania v akomkoľvek smere.

Prokurátor v odvolaní poukazuje na vykonané dokazovanie a tiež na to, že prvostupňový súd vykonané dokazovanie nesprávne vyhodnotil a dospel k záverom, s ktorými sa nestotožňuje. Na podklade svojho hodnotenia dospel k iným skutkovým záverom, a preto sa domáha zrušenia napadnutého rozhodnutia a vrátenia veci prvostupňovému súdu. Treba však pripomenúť, že závery odvolacieho súdu v zrušujúcom uznesení sú záväzné tak pre súd I. stupňa ako aj pre prokurátora.

Odvolací súd vzhľadom na uvedené poukazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku, ktoré podľa zákona nemožno napadnúť odvolaním, a to ani zo strany prokurátora. Odvolanie je prípustné iba do výrokovej časti. Pravdou je, že prokurátor v odvolaní napadol oslobodzujúci výrok a výrok o škode. Neodôvodňuje ho však porušením konkrétnych procesných predpisov, resp. nezákonným postupom, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku, ani porušením konkrétneho hmotnoprávneho ustanovenia, ale výlučne ho odôvodňuje prehodnotením skutkového stavu ustáleného súdom prvého stupňa.

Za daného stavu najvyšší súd má za to, že konanie predchádzajúce napadnutému rozsudku bolo vykonané zákonným spôsobom a samotný výrok o oslobodení je súladný so zákonom. Teda nie je možné, aby ktokoľvek, bez doplnenia dokazovania prehodnocoval vykonané dôkazy a na podklade toho nútiť prvostupňový súd k zmene záverov, ku ktorým dospel zákonným spôsobom. Zákon zveril hodnotenie vykonaných dôkazov v konaní pred súdom výlučne súdu. Ani odvolací súd bez vykonania - doplnenia dokazovania nemôže skutkové zistenia súdu I. stupňa meniť a dopĺňať.

Najvyšší súd, na rozdiel od prokurátora sa stotožňuje s rozhodnutím o oslobodení obžalovaného, teda, že nebolo dokázané, že sa stal skutok (uvedený v obžalobe), pre ktorý je obžalovaný stíhaný. V prípravnom konaní a v konaní pred súdom nebol získaný dostatok takých dôkazov, ktoré by obžalovaného bez akýchkoľvek pochybností usvedčovali zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Doposiaľ zákonne

získané a vykonané dôkazy, ktoré I. stupňový súd vyhodnotil v súlade so zákonom nepreukazujú bez akýchkoľvek pochybností, že žalovaný skutok spáchal obžalovaný. Za daného stavu bolo povinnosťou súdu vychádzať zo zásady v pochybnostiach v prospech páchatel'a. Povedané aj inak, radšej oslobodiť vinného, ako odsúdiť nevinného.

Prvostupňový súd správne poukázal na to, že obhajoba obžalovaného nebola vyvrátená. Najvyšší súd v tejto súvislosti zdôrazňuje, že sa to týka najmä toho, že obžalovaný mal byť navedený zamestnankyňou Mgr. G. C., aby príslušné doklady podpísal za manželku. Svedkyňa Mgr. G. C. síce poprela, že by sa takéhoto konania dopustila, avšak vykonanými dôkazmi bolo preukázané, že dokumentácia sa podpisovala výlučne iba v jej kancelárii. Tohto podpisovania sa mal zúčastniť Ing. Y. P., ktorý vo svedeckej výpovedi uviedol, že na priebeh tohto podpisovania si nepamätá. Vnútorou kontrolou bolo pritom zistené, že zamestnankyňa Mgr. G. C. pochybila pri spracovaní predmetnej dokumentácie potrebnej na podpísanie dohody o poskytnutí príspevku. Osobitne je potrebné konštatovať, že výpoveď tejto svedkyne nie je žiadnym dôkazom podporená. Navyše je možné predpokladať, že svedkyňa Mgr. G. C. je na veci zainteresovaná v tom smere, aby jej nebola preukázaná aj širšia účasť na nesprávnom postupe pri príprave dokumentácie potrebnej na poskytnutie príspevku na podnikanie. Niet pochyb o tom, že ak by sa potvrdila obhajoba obžalovaného v celom rozsahu, privodilo by to trestné stíhanie zamestnankyne (za daného skutkového stavu mala byť trestne stíhaná, k čomu doposiaľ nedošlo). Teda, aby si zabezpečila svoju beztrestnosť, nie je možné úplne vylúčiť, že poprela tvrdenia obžalovaného. V dôsledku toho bolo potrebné výpoveď tejto svedkyne dôsledne, objektívne, nie jednosmerne, ako to urobil prokurátor, hodnotiť. Keďže nebola podporená inými hodnovernými a na ničom nezávislými dôkazmi, treba vychádzať z obhajoby obžalovaného, v zmysle zásady v pochybnostiach v prospech páchatel'a.

Obžalovaný predkladal doklady, ktoré neobsahovali nepravdivé údaje, okrem jeho podpisov menom manželky, k čomu sa priznal a jeho priznanie bolo súladné so znaleckým dokazovaním. Svedkyňa Mgr. G. C. musela vedieť, že manželka obžalovaného je chorá i hospitalizovaná a práve preto podpisoval doklady za manželku v prítomnosti tejto zamestnankyne, ktorá mu to mala poradiť. Táto svedkyňa mala doklady podpísané obžalovaným k dispozícii a mala tak vytvorené podmienky k tomu, aby na tieto doklady dopísala konkrétne dátumy. Obžalovaný doklady iba podpisoval bez udania dátumu a znalecké dokazovanie preukázalo, že doklady boli podpísané nielen obžalovaným, ale ďalšie údaje boli v dokumentoch písané viacerými osobami.

Zdravotný stav manželky obžalovaného, ktorý sa obhajoval tým, že manželka chcela podnikáť, avšak jej zhoršujúci sa zdravotný stav jej zamedzil tento zámer realizovať, čo nepredpokladal. Obžalovaný, ako laik nemohol túto skutočnosť predpokladať, čo nepriamo vyplýva aj z toho, že z poskytnutého príspevku, časť použil na nákup zariadenia prevádzky svojej manželky. Tieto skutočnosti nezakrýval pred zamestnankyňou úradu práce Mgr. G. C.. Naopak o zdravotnom stave informoval túto zamestnankyňu. Treba preto predpokladať, že ak by zamestnankyňa úradu obžalovaného upozornila, že žiadosti a dohodu musí podpísať iba jeho manželka a nikdy nie on, určite by tieto dokumenty nepodpísal. Ak si aj bol vedomý, že dokumenty ním podpísané menom jeho manželky budú predložené na schválenie, zároveň vedel, že tieto doklady boli vyhotovené podľa pokynov zamestnankyne Mgr. G. C., ktorá je známa problematiky. Konal tak nie v úmysle vylákať finančné prostriedky od úradu práce, ale získať ich legálne, v súlade so zákonom. Ide totiž o obžalovaného v dôchodkovom veku, bez potrebných vedomostí na získanie a použitie finančného príspevku, nechcel podnikáť, ale pomôcť manželke, ktorá živnosť chcela prevádzkovať a spočiatku na to bola aj spôsobilá, neskôr však u nej došlo k zhoršeniu zdravotného stavu. Úmysel priamy alebo nepriamy vylákať finančné prostriedky od úradu práce, ako to obžaloba kladie za vinu obžalovanému, nebol u neho od samého počiatku preukázaný, resp. sú závažné pochybnosti o takomto úmysle obžalovaného. Takýto úmysel mohol byť však u zamestnankyne úradu, pretože ho k falšovaniu podpisov a predkladaniu ďalších potrebných dokladov mala nabádať.

Použitie časti finančného príspevku na zakúpené zariadenie do chránenej dielne. Nepochybne bolo potrebné, lebo išlo o nábytok a ďalší sortiment, ktoré veci na takéto podnikanie manželky bolo nevyhnutné. To, že obžalovaný tento nákup nedoložil účtovnou dokumentáciou, ako to vyžaduje zákon,

nedošlo k naplneniu zákonných znakov žalovaných trestných činov. Ide o administratívne pochybenie zo strany obžalovaného, ktoré bolo možné napraviť aj čestným prehlásením, pretože ho nakúpil i bez účtovných dokladov. Uvedené taktiež preukazuje jeho neznalosť problematiky a neúmyselné konanie.

Odvolací súd sa stotožnil iba s jednou odvolacou námietkou prokurátora týkajúcej sa odôvodnenia rozsudku (nie jeho výrokovej časti) a to ohľadne toho, že predmetné trestné činy nevyžadujú konkrétny subjekt (§ 128 ods. 8 Tr. zák., ako je to uvedené v odôvodnení napadnutého rozsudku), ale ich páchatelom môže byť ktokoľvek. Súd I. stupňa túto osobitnú vlastnosť - zdravotné postihnutie vydedukoval zo zákona č. 5/2004 Z.z. a nesprávne ju preniesol do ustanovení podľa § 225 a § 261 Tr. zák. Uvedené pochybenie sa však netýka výrokovej časti napadnutého rozsudku, čo nie je potrebné napravným zrušením napadnutého rozhodnutia, postačuje na to poukázať v dôvodoch tohto rozhodnutia najvyššieho súdu. Úvaha prvostupňového súdu o právnej kvalifikácii žalovaného skutku ako trestného činu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. por. vzhľadom na závery prvostupňového súdu a tiež odvolacieho súdu o úmysle obvineného je neakceptovateľná.

Pri oslobodzovacom výroku neprichádza do úvahy zaviazanie obžalovaného k náhrade škody, čo je v súlade s § 288 ods. 3 Tr. por. Zákon poškodenému priznáva právo odvolaním napadnúť iba výrok o náhrade škody. Súd I. stupňa rozhodol zákonným spôsobom, a preto odvolanie prokurátora, ktoré smerovalo do všetkých výrokov rozsudku, bolo potrebné zamietnuť ako nedôvodné. Odvolanie poškodeného, ktoré bližšie v odvolaní nekonkretizoval, ale priklonil sa k celému odvolaniu prokurátora, bolo potrebné zamietnuť ako podané neoprávnenou osobou.

Najvyšší súd z uvedených dôvodov odvolania prokurátora zamietol podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné a odvolanie poškodeného zamietol podľa § 316 ods. 1 Tr. por. ako podané neoprávnenou osobou.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.